

عنوان مقاله:

نقش اتحادیه های کارگری در مدیریت جامعه کارگری و تاثیر آن در انقلاب اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 14، شماره 55 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

نیکی رزاززاده طوسی - گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران. nikirazazzadeh@mshdiau.ac.ir

مسعود طاهری لاری - گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

محمد رفتی - گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

حمید عرفانیان خانزاده - گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده کارگران ایرانی که همیشه مدافع آزادی و استقلال بودند تا سالها قبل از انقلاب اکتبر روسیه مورد آزار شاهان قاجار بود. پس از پیروزی انقلاب مشروطه با شکل گیری اتحادیه های کارگری و مورد توجه قرار گرفتن عصر پهلوی، باعث شد آنان در شرایط بهتری قرار بگیرند. در ابتدای موج صنعتی شدن ایران با توجه به نیاز بیشتر به نیروی کار، دست مزد کارگران افزایش یافت و همچنین حکومت با افزایش درآمد برنامه های بسیاری برای این قشر داشت. رژیم پهلوی به پشتوانه درآمد نفت در جهت تطمیع کارگران، امکانات و برنامه های بسیاری را در نظر گرفته بود از جمله سهم کردن کارگران در سود کارخانه ها، گسترش مالکیت تولیدی، پرداخت وام، تهیه مسکن و افزایش بیمه های بهداشتی اشاره کرد. ورود کارگران به انقلاب اسلامی ایران به رغم اعطای برخی امتیازهای اقتصادی و رفاهی رژیم حاکم، از مهمترین مقولات است زیرا نشان دهنده شکست سیاست های شاه برای به دست آوردن حمایت کارگران می باشد. بدین شکل ورود کارگران به همراه اتحادیه های صنفی آنان به جریان انقلاب بالاخص با راه اندازی موج اعتصابات نقش پر رنگ آنان را در حرکت انقلاب نشان میدهد. کلید واژه: اتحادیه های کارگری، انقلاب اسلامی، کارگران، اعتصابات

کلمات کلیدی:

اتحادیه های کارگری، انقلاب اسلامی، کارگران، اعتصابات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857005>

